

Club Excursionista de Gràcia

JULIOL
SETEMBRE
2 0 1 3

PASSATGE MULET, 4

08006 BARCELONA

TEL: 93 237 86 59

FAX: 93 237 31 48

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Placa de Bronze de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu 2011

Butlletí social

XXXI Any - 2a. Època,

Núm. 128

Fundat l'any 1922

**TUC DE MONT, 2.438 m, I
TUC DE SOMONT, 2.508 m**

BARNATRESC 2013: CAMINADA PER ELS TRES TURONS

Article a la pàg. 94
Fotografies de Lluís
Rubio i Guillem Martí

OPINIÓ

FEEC/FEDME CAMINAR VERS UNA FEDERACIÓ PRÒPIA

Els mitjans de comunicació del 10 de maig darrer ens anunciaven la creació, per part de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC), de l'Àrea de Transició Nacional, iniciativa pionera en el món federatiu i que té com objectiu últim el trencament amb la Federació Espanyola de Muntanya i d'Escalada (FEDME).

En el seu comunicat, la FEEC és reafirma en el fet que amb un Estat propi tindriem més recursos, tant pel que fa al treball de base com a l'alt nivell dels nostres esportistes que, per altra banda, són els que aporten el gruix de medalles de la delegació espanyola. Alhora, aconseguiríem la recuperació de la anhelada representació dels esports de muntanya a nivell internacional.

Es tracta d'uns objectius llargament desitjats i que foren escapçats, com tantes altres llibertats nacionals, per la insurrecció militar que donà lloc a la Guerra Civil (1936-1939) i la seva llarguíssima persecució de la postguerra. Només recordarem que, el franquisme, de les més de dues-centes entitats excursionistes existents l'any 1939, en va deixar escassament una trentena.

Esperem, doncs, que la nostra Federació, amb el suport de les entitats que la integren, aconseguixi els objectius perseguits, en la bona entesa que per nosaltres les muntanyes no separen, ans el contrari, són motiu

d'encontre i d'amistat. I és precisament en aquest sentit que volem mantenir unes correctes relacions de veïnatge amb tots els pobles de la terra a partir de la nostra pròpia cultura, llengua i sentit de nació. Hi tenim tots els nostres drets, inalienables, que ens foren arrabassats –una i altra vegada- per la força de les armes!

Aurora Vila i Guàrdia – Joan Cervera i Batariu.

Adherit a:

*Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol*

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

CORRECCIÓ a càrrec de:

**UNIÓ DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA**

*Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals*

a/e:cegracia@cegracia.cat
web: <http://www.cegracia.cat>

Dip. legal: B.9720-1961

IMPRESSIÓ: Multitext, S. L. U. - Barcelona

juliol-setembre 2013

ALTES DE SOCIS

- 9.007 BATLLE SERRA, ISRAEL
- 9.008 LEON FONTANALS, JORDI
- 9.009 MUÑOZ SANCHEZ, ANTONIO
- 9.010 HORCAJADA RUIZ, RUBEN
- 9.011 HORCAJADA RUIZ, DANIEL
- 9.012 MARTIN ALCAINA, FRANCISCO JAVIER
- 9.013 ROMERA LIEBANA, LAURA
- 9.014 MERCADER RIBES, MARIONA
- 9.015 CATALAN ANDRES, CRISTOBAL
- 9.016 JIMÉNEZ TRIBÓ, MIQUEL
- 9.017 RUIZ GIMENO, JAVIER
- 9.018 GELPÍ BUXADÉ, MARTINA
- 9.019 BADIA TARRAGO, JUAN
- 9.020 SAMIN, PIERRE-PHILIPPE
- 9.021 SIMONNEAU DEL ARCO, EDUARDO
- 9.022 HEREDIA GÓMEZ, CARMEN
- 9.023 LIÑAN MARTINEZ, Mª TERESA
- 9.024 SANFILIPPO BALAGUER, MARCO
- 9.025 RODRÍGUEZ ROMERO, ALBERT
- 9.026 SALVADÓ ROMERO, ROGER
- 9.027 MUNNÉ BLANCO, CARLES
- 9.028 ESTEBAN SOLER, JOAN ENRIC
- 9.029 PEREZ SEGARRA, ANNA CÀROL
- 9.030 MORON MOLINA, SALVADOR
- 9.031 CASAS ANGELATS, JORDI
- 9.032 LAMESA ALBIOL, ROSA M^a
- 9.033 GINER BALLBE, ALEIX
- 9.034 SANJURJO PÉREZ, ÒSCAR
- 9.035 SELLES VIDAL, ALEIX
- 9.036 ROMERO RUIZ, ANA ISABEL
- 9.037 SALGADO SALICHS, JOSEP

Obra Social
Fundació "la Caixa"

AGENDA

JULIOL

2, dimarts
Grup de Senders
SOPAR DE FINAL DE CURS

6 i 7, dissabte i diumenge
Grup de Senders
Travessa de Carançà Núria / Toés

6 i 7, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Muntanya mitjana
EL CANIGÓ
Coordina: Àngel Carbonell

20 i 21, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Alta muntanya
PIC DE MARIOLO (2857 m)
Coordinen: Eduard Marcuello i Romà Ticó

AGOST

VACANCES

SETEMBRE

14 i 15, dissabte i diumenge
Cursa de Resistència en Muntanya, 34a edició.
MATAGALLS - MONTSERRAT

**Matagalls
Montserrat
2013**

A la nostra pàgina web trobareu la informació actualitzada de totes les sortides i els requisits necessaris per a poder-hi participar.
www.cegracia.cat

JUNTA DIRECTIVA

DIADA DE SANT JORDI

Enguany el Club ha estat present en dues parades, l'una situada a la plaça del Diamant i l'altra a la plaça de la Virreina. A la plaça del Diamant, els nois i noies del Clan de l'Agrupament han venut roses i articles fets per ells per recaptar diners per anar de campaments.

A la plaça de la Virreina hi hem estat en una parada conjunta tant els pioners de l'Agrupament Pere Rosselló com una representació institucional del Club. S'han anat venent roses, servint cafès i pastissos. S'ha informat, els veïns i altres persones que s'han aturat a la parada, de les diverses activitats de l'entitat i s'han regalat butlletins. També hem aprofitat per posar a la venda alguns articles de passades edicions de la Matagalls-Montserrat (samarretes, *buff*) i publicacions, com el llibre del nostre fundador Josep Buch, *El Cavall Bernat de Montserrat*.

Des d'aquí expressem el nostre agraïment a tots els associats que heu col·laborat a muntar, desmuntar i estar presents a la parada. I ja us emplacem per a l'any proper per tornar a estar presents al carrer en una diada tan assenyalada.

La Junta

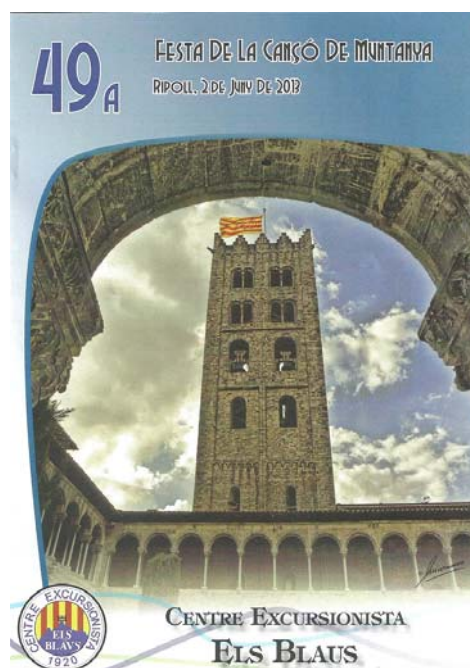

CANTAIRES MUNTANYENCS

49ª FESTA DE LA CANÇÓ DE MUNTANYA

Aquest 2 de juny del 2013 ha tingut lloc la 49ena Festa de la Cançó de Muntanya en el marc incomparable del Monestir de Ripoll, "Bressol de Catalunya", com molt bé s'expressa, en la salutació del programa de mà, la presidenta del Centre Excursionista els Blaus, de Sarrià, l'entitat que aquest any s'ha fet càrrec de l'organització de la Festa.

Per cert que aquest Centre Excursionista és la primera vegada que participa en la Festa de la Cançó de Muntanya; i a fe que se n'han sortit ben airosos. Ha estat immillorable la tria de l'indret escollit, així com la seva organització. I el cas és que, geogràficament parlant, les nostres dues entitats comparteixen veïnatge, atès que els Blaus estan ubicats, des de la seva fundació, el 1920, en l'antic municipi de Sarrià. Ells, tal com ho va fer també el Gràcia, han acollit un important fons de l'Arxiu Històric relatiu a l'antiga vila de Sarrià, molt consultat pels estudiosos interessats en la seva temàtica. I entre moltes altres activitats que han portat a terme en la seva ja dilatada vida associativa, cal esmentar-los com a membres fundadors de l'Associació de Pessebristes de la nostra ciutat. En el seu local social es va gestar el moviment cultural Dau al Set. L'any 1953 van portar a terme la restauració de la parròquia de Santa Creu d'Olorda. El 1968 van participar en l'organització de l'encesa de la Flama de la Llengua Catalana a Montserrat; etc. D'altra banda, i en reconeixement al seu historial a favor del nostre país i de l'excursionisme, la Generalitat de Catalunya els va concedir la Creu de Sant Jordi, i l'Ajuntament de Barcelona la

Medalla d'Honor de la ciutat. A més a més, recentment el Consell Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi ha aprovat donar el nom d'Els Blaus a una plaça sarrianenca.

Pel que toca a l'àmbit personal i institucional, vénen ja de molt lluny els nostres mutus contactes amb amics d'aquella casa, alguns d'ells ja dissortadament desapareguts, però d'altres encara vivents, els quals ens són molt estimats.

Dit tot això, no ens queda més que felicitar-los pel seu bon fer i donar-los la benvinguda a les nostres Festes de la Cançó de Muntanya, tot demanant-los la seva incorporació definitiva i invitant-los a prosseguir en la seva tasca cultural i muntanyenca, i, com molt bé diuen ells mateixos, sempre compromesos amb l'ideari de l'entitat d'amor pel país, per la natura i per la cultura catalana. Us esperem, doncs, en les properes trobades.

Passem ara a ressenyar el desenvolupament del programa d'enguany, que s'inicià amb la Missa cantada al Monestir de Santa Maria de Ripoll, fundat pel Comte Guifré el Pelós, en un llunyà 879, en els albors de l'assentament de la nostra nissaga en aquesta terra que honora les seves arrels i que seguirà fent-ho sempre més.

En arribar les corals a Ripoll recollirem les credencials de l'acte i anàrem a esmorzar tots junts al Pavelló Esportiu de la vila.

A les 11 hores s'inicià la missa cantada per les corals al Monestir de Santa Maria de Ripoll, sota el repertori següent:

Vine, Déu Creador, (J. S. Bach); Missa dels Excursionistes, (Elisard Sala); Cançó de la rosa, (Jacint Verdaguer-Antoni Nicolau) i el Virolai, (Jacint Verdaguer-Josep Rodoreda). Foren dirigides pel mestre Auladell i acompanyades a l'orgue pel mestre Barbé.

Finida la missa i davant mateix del monestir, tingué lloc la presentació de la Festa. S'hi interpretà: *El Concert, (W. Geisser) i La Muntanya, (Pere Jordà).* I tot seguit es pronunciaren els parlaments oficials de rigor. La presidenta del C. E. Els Blaus, Sofia Daura, aprofità el moment per agrair al rector del Monestir, Mn. Melitó Tubau, el seu acolliment; el regidor de Cultura del municipi donà la benvinguda a les corals en nom de l'alcalde Jordi Munell (que a la tarda assistí al Concert), i el president de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Jordi Merino, expressà la seva satisfacció de poder ser present a l'acte.

Seguí després l'àpat de germanor en el mateix lloc de l'esmorzar. I, a la tarda, tornàrem al Monestir per al Concert, on les corals que segueixen a continuació interpretaren dues cançons cadascuna: *Cantaires d'Els Blaus, directora Marta Rubio; Coral Núria, de la UEC/Gràcia, director Gheorghe Motatu; Orfeó Sarrianenc, directora Gemma Borrull; Coral Xiribec, directora Clara Vilaseca; Capella Musical de Ripoll, directora Teresa Maideu; Coral de la Unió Excursionista de Sabadell, director Joan Auladell, Antics Cantaires de l'Orfeó Gracienc, directora M. Esther Palacios i els nostres Cantaires Muntanyencs, del Club Excursionista de Gràcia, director*

Víctor Barbé, que cantaren: El cant de les estacions (Remy Gagné) i Edelweiss (Richard Rodgers).

El cant de conjunt consistí en les peces següents: *Déu lloat per la natura (Ludwig van Beethoven); El rossinyol (Popular catalana) i el Cant de la senyera (Joan Maragall-Lluís Millet), sota les direccions de Víctor Barbé, M. Esther Palacios i Clara Vilaseca, respectivament.*

Finalment, es lliuraren els records de la Festa i s'entonà *L'hora dels adéus*, l' emotiu cant de comiat que iniciaren els cantaires i seguí el públic en ple, entrellaçades les mans com és costum.

No ens queda cap dubte que d'aquest Concert en l'entranyable Monestir de Santa Maria de Ripoll en guardarem tots els assistents una perdurable memòria.

Aurora Vila i Guàrdia.

CULTURAL

Antic mercat del Born - Futur Born, centre cultural

El passat mes d'abril vàrem ser convidats a visitar el jaciment arqueològic del Born. Quim Torra, director de l'espai, ens va definir el subsòl de l'antic mercat com un lloc important de la Barcelona del 1700.

Allà s'hi concentrava l'activitat productiva del moment, a més de tots els oficis propis de l'època, i visitant-lo, ens vàrem fer una idea molt clara de com es vivia. S'hi van trobar restes conservades de 55 cases, així com fins a 3.000 objectes que la gent s'hi va deixar precipitadament, quan va fugir: vaixelles, peces de vidre, joguines... Tot això es podrà veure en una exposició permanent que es prepara.

A part d'això, s'hi va trobar una gran quantitat de bombes, descobertes durant les excavacions arqueològiques, i tota classe d'objectes, testimonis de la vida d'aquell malaurat 1714.

Durant el proper mes de setembre, el centre cultural tindrà

les portes obertes i tothom hi podrà accedir de forma lliure. A partir de l'octubre, la planta que hi ha a peu de carrer es podrà creuar sense pagar, i només s'haurà de comprar entrada per accedir a les exposicions i a la zona del jaciment, on es faran visites guiades per a grups, i on serà possible trepitjar "terra de 1714".

Un dels plats forts serà l'exposició inaugural. Sota el títol "El setge", recrearà la història política d'aquell moment. **"Què va passar durant els tretze mesos que va durar el setge. Ho recrearan de forma molt visual, molt didàctica i amb la intenció de portar el visitant a una immersió del que va ser la batalla de l'11 de setembre."**

A l'any 1965, un consoci nostre, en C. Padró i Llusà, va publicar, al butlletí del Gràcia, un article sobre un general barceloní que precisament provenia del Born. La Guerra de Successió havia canviat el destí d'en Sebastià Dalmau i Oller, que com els seus pares, avis i germans, era adroguer a la botiga, una de les més antigues i acreditades, que tenien al Pla d'en Llull, al barri de la Ribera, prop de Santa Maria del Mar.

A quinze anys, en Dalmau va fer el seu aprenentatge en aquesta botiga, sense negligir, però, la seva educació: aprengué, a més d'idiomes, el noble exercici de l'equitació, que tant li havia de servir més endavant.

En esclatar la Guerra de Successió per a la Corona d'Espanya, els Dalmau, com tants altres barcelonins, es decantaren per l'arxiduc d'Àustria i per ell ho sacrificaren tot.

En Dalmau ben aviat es va fer notar en aquella guerra. Només farem esment que va organitzar i pagar esquadrans de cavalleria, com també va armar diversos vaixells que donaren molta feina a l'esquadra francesa.

L'arxiduc i la seva muller li tenien molta estima i fou a instància d'aquesta que els Dalmau li van deixar 54.000 pesos perquè l'arxiduc es trobava en dificultats econòmiques el 1712.

En capitular Barcelona pel setembre del 1714, en Dalmau, coronel del regiment de la Fe, va voler transcendir i va allotjar a casa seva, avui davant del convent de Sant Francesc, un dels caps militars francesos més destacats, sense sospitar el que li havia de passar.

Va ser cridat a l'habitació principal, va ser desarmat i portat tot seguit al port i embarcat amb destí a Alacant, malgrat protestar, en Dalmau, per la violació de les promeses fetes que no hi hauria represàlies. D'Alacant va ésser portat, a peu, a Pamplona, i d'allà a Segòvia, on va patir una dura captivitat.

Deu anys després, per la Pau de Viena el 1725 entre l'emperador i el rei d'Espanya, fou posat en llibertat, i els béns foren tornats a la seva família.

En Dalmau tornà a Barcelona, on va reunir-se amb el seu pare, esposa i fills. Veié, amb gran sentiment, no sols desapareguda la casa on tenien la botiga, sinó el carrer, el barri sencer, derruït; en el seu lloc era aixecada la Ciutadella.

Malgrat els precs del seu pare, en Dalmau se'n va anar a Viena amb la seva família, on va posar-se al servei de l'emperador.

Va prendre part, com tants altres exiliats —els Desvalls, Barceló, Cartellà, per esmentar-ne alguns—, en les guerres contra els turcs, en les quals, al davant dels seus genets, pel seu valor, assolí els alts títols de major general, en 1727, i tinent general, en 1753. En aquelles lluites perdé els seus dos fills.

En quedar-se vidu, en Dalmau va tornar a casar-se, ara amb la filla del també exiliat marquès de Montanaro.

Quan el 1733 va néixer la seva filla, l'emperadriu austríaca en va ser la padrina i li va posar el seu nom, prova de l'alta estima en què era tingut en la Cort imperial. Aquesta va ser la vida d'en Dalmau, que per comptes de fer el pacífic ofici de botiguer, va fer el de les armes, empès pel seu idealisme. L'amor a la seva ciutat nadiua estigué sempre en el seu cor i en el seu cap.

I, per a nosaltres, representa una petita pinzellada de la història de tants i tants barcelonins que foren derrotats per aquella guerra de Felip V. Van perdre les seves vides i començaren una història de repressió.

Dolors Lázaro i Palau

ACTE D'HOMENATGE A SALVADOR ESPRIU

Per part del Club, i organitzat per la Secció Cultural.

Dut a terme a prop d'on reposen les seves despulles, al cementiri d'Arenys de Mar

L'acte fou un de tants que actualment es fan en record de la seva figura i obra per complir-se enguany el centenari del seu naixement. Tots aquests actes tenen diverses característiques i es fan arreu del territori aquest 2013.

Al nostre acte, fet de manera senzilla, no li mancà emotivitat ni validesa. Hi assistírem en la matinal del passat diumenge 26 de maig.

D'inici es llegí una "Justificació" del nostre homenatge a Salvador Espriu posant accent en el fet que hi anàvem sols com a excursionistes sensibilitzats en el que és, comporta i significa la totalitat de la nostra nació catalana, significada també a través de la seva literatura.

No vam anar-hi com a literats, lectors més o menys erudits, o suposadament investits d'imprecisa rellevància. Els allà presents, i els que indicaren ser-hi representats a través dels assistents, sí que teníem la doble condició de ciutadans conscienciats i amants de la natura.

Es recitaren breus versos i proses curtes d'escriptors d'arreu dels Països Catalans com a manifestació de la unitat idiomàtica de la nació. Aquestes són terres totes d'història comuna per fets de passat i present que compartim i sentim, amb vincles per infinitat de raons i motius.

Tots els presents van intervenir-hi en un moment o altre, o bé amb actuacions dins de la mateixa organització o bé llegint aleatòriament un recull de frases diverses del poeta, frases plenes de sentit i intencionalitat.

Abans de recitar una selecció de poemes d'Espriu, a càrrec del consoci Jaume Vaqué i que ell mateix havia triat, també hi hagué un record oral de textos diversos i no espriuans: un text de Pasqual Scanu (escriptor de l'Alguer), un altre de Bertomeu Rosselló-Pòrcel (per les Illes Balears). D'aquest és recordà que fou amic i coetani d'Espriu, que morí ben jove (el 1938) i a tocar dels cims del Montseny (el Brull), i que temps després, i per gestió del mateix Espriu, les seves restes reposaren durant vint anys en el mateix nínxol que hi descansa avui aquell a qui hem vingut a retre homenatge. Això abans de poder ser traslladades les

restes del rellevant amic a la seva illa natal. Tot seguit, també es llegí una selecció de fragments de Francesc Català (nascut a la Catalunya d'administració francesa), de la Clementina Arderiu (pel territori entre els Pirineus i l'Ebre), de Jesús Moncada (per les terres de la Franja). Per acabar, es llegiren unes línies de Joan Fuster (pel País Valencià).

Tot això com a evidència de la unitat de la llengua catalana i com a vincle històric entre aquestes terres catalanes. L'idioma en fou un senyal destacat, tal com ja s'ha significat abans.

Amb apunts per al decurs de l'acte, també es comptà amb la consòcia Natàlia Llàcer. Es recordà el consoci Toni Vives, absent per motius de viatge professional i en recorregut excursionista per terres de l'Iran, que també s'implicà en la preparació de l'acte. En Jaume Vaqué, a més, s'havia encarregat d'escriure un resum biogràfic del poeta.

Comptàrem amb l'assistència de la presidenta Marisa Carreño. Al final es diposità en lloc discret un centre de flors amb cinta de dedicatòria. S'acabà amb un estricte minut de silenci.

Per a aquesta matinal es comptà amb el suport orientatiu del Centre Espriu Arenys, que facilità impresos informatius per a un recorregut per la població d'Arenys de Mar "en clau Espriu". O "en clau Sinera", segons el sòlid i versemblant mite creat pel rellevant poeta.

Aquesta va ser la nostra

Justificació

Avui, a 26 de maig del 2013, el nostre Club Excursionista de Gràcia ret homenatge al poeta i escriptor Salvador Espriu i Castelló.

És el primer dels dos actes que volem fer, segons acord d'assemblea i amb motiu del centenari del seu naixement. El segon serà a la tardor i a la nostra seu social. Ambdós igualment amb modesta pretensió il·lustrativa, però amb sentiments i voluntats explícites.

Gràcies als presents en nom de la Secció Cultural. Secció que va prendre el compromís de concret.

S'ha pronunciat la paraula *pretensió*.

Aquest nostre homenatge a l'insigne poeta, prop d'on reposen les seves despulles, és acte senzill que pretén ser ple de sentiment.

No és acte acadèmic. Som sols ciutadania sensible i no correspon. És sols acte voluntariós de reconeixement humil davant la magna obra literària, i més que entenem, de Salvador Espriu i Castelló.

Nosaltres, excursionistes al capdavant, som interessats per l'entorn, la natura, el país, la terra tota. Sensibles a descobertes i reptes amb esforç de llavor pura. Agosarats i amb seny quan decidim que pertoca. Susceptibles sempre a sensacions pels nobles reptes. A tota expressió en diversitat. Entesa en comunitat. Referents de valors universals que també considerem nostres. Per la seva essència en origen.

De totes aquelles persones, absolutament totes elles, que conreen llavor de bondat, també avui volem manifestar record. Dels que es van apropar al Club i, com no pot ser

d'altra manera, dels que al decurs dels anys i segles precedents ens captiven cap al seu esguard, la seva estima. Perquè tota petja de bonhomia no s'ignora. Perquè és "recte camí". Com encara ens recorda la frase d'Espriu.

Així sentit i exposat, és en aquest context de sensibilitats diverses que no defugim o ignorem a qui, amb actitud reposada i serena, ha tingut la força per bastir aquest univers de sensacions amb brillant segell, destacat i propi.

Parlem, doncs, de l'univers Espriu. Sols un poc, per coherència.

Obra vigent, que es va guanyar i manté amb força encara el reconeixement de milions de lectors. Els versos i relats de Salvador Espriu, amb llurs missatges vigorosos, ens encaminen cap a itineraris interiors.

Cavitats anímiques personals. Plenes de preguntes i respostes. Incerteses i certeses. Espai immaterial i contundent alhora.

Espru donà llum pròpia per a aquest viatge. Concret i inconcret.

Hem estat i som conscients de com s'ha explicat, de les cròniques escrites que ens remouen i reviscolen els sentiments profunds de cada u de nosaltres. És per això que ens apropem a escriptors i poetes que ens serveixen de referència. De guia. Com a fars o senyals lluminosos.

Que mostren espais infinits i, al mateix temps, ens planten espills arran nostre.

Tot intangible i sòlid alhora. Tot contundent i verídic de l'aparença. Oh, dilema!

Quin esforç sempre. Mes quina alegria, el premi que és fer cims o guanyar les arribades. Tant és cap on va el trajecte quan hi ha bondat senyera. Sigui dins les nostres ments o fora del nostre cos, que ens ha portat o porta. Com al dia d'avui i l'hora d'ara. Tot gràcies a les bones llavors d'antuvi que produeixen les presents satisfaccions profitoses.

Salvador Espru, com tots els que ens obren les portes del que és excel·lir, va posar personalíssima llum tant al que és visible com al que és fur espiritual.

Per a les nostres pràctiques podem preguntar-nos: Som gent de terra exclusivament? Entenem sols d'una manera? Perquè nosaltres no som de mar. Som excursionistes i altres coses més. Oi?... Potser? Perquè ens sorgeixen preguntes segons què escoltem, ens conten o reciten. Fins i tot a ulls closos.

Els escriptors i poetes relaten sobre la vida, sobre la terra, la mar, els sentiments, les percepcions...

Què hi fem, en això? Quan nosaltres concretament som sols excursionistes de muntanya. De terra ferma i de pols...

Això no és així! Nosaltres som navegants pels sentiments que els cinc sentits ens provoquen. Però ai! Hi ha més. Com sabem. Enllà de les percepcions exteriors que el nostre cos capta, hi ha tot aquest món interior que tenim dins.

Món que es pot expressar en mots, obra literària, arts plàstiques, música... I tant!?

Més gest i actitud envers els altres. Pel fet de percebre, comunicar-nos, expressar-nos... Val a dir que també som navegants d'aquestes natures.

En el sentit estricto i en el creatiu. Som marxaires per singladura que pot ser esplèndida, malgrat les dificultats i limitacions.

Sols cal que observem la mar que, avui en aquest dia i on som, tenim davant nostre, i recordar les cultures gresolades per on ens han arribat en temps pretèrits. Maneres d'interpretar que, tot i ser mutants com pertoca per lleis de lògica, també han esdevingut clàssiques per les mateixes lògiques contrastades de la raó.

Salvador Espru va deixar un relat que és actual, i ho serà per molt i molt de temps en futur. Com també clàssics grecs i llatins són de referència encara invariable. Talment com mapes de sentiments i viaranys interns.

És saludable fer excursions arreu del món. Observar, analitzar amb rigor. Comprendre... En darrer sentit. Com també ho és el coneixement personal, tot i ser irregular.

Cal usar els bons camins. Els contrastats. Els fiables, però sempre sotmesos a prova.

En els camins interiors també els grans poetes i narradors són guies. Acceptem-ho.

Com Espru. Que invita, un cop més, a avaluar i fruit de l'absolut paisatge exterior. Potenciat pel fur intern humà amb les seves superbes i estratificades construccions literàries.

Que omplen i ompliran ànimes, cors i cervells d'arreu.

Gràcies, poeta benefactor. Els aquí presents et retem senzill homenatge.

El Club Excursionista de Gràcia de la ciutat de Barcelona.

Josep Roca

MUNTANYA

NOVA JUNTA DE LA SECCIÓ DE MUNTANYA

En l'Assemblea de Socis de la Secció de Muntanya, celebrada el passat 23 de maig de 2013, va sortir escollida la Junta següent:

PRESIDENTA: Regina Tornamorell
VICEPRESIDENT: Josep Vilella
VICEPRESIDENT: Robert Riu
TRESORERA: Raquel Navarro
SECRETÀRIA: Consol Berbel

Regina Tornamorell

SENDERISME

RUTA DEL FERRO I LA VALL DE MADRIU

Dissabte, 4 de maig

La secció de senders organitza un cap de setmana a Andorra, la tercera sortida de dos dies de la temporada.

Ens trobem al lloc de sempre amb cares de son, i tots puntuals enfilem camí d'Andorra.

Aquesta vegada som un grup reduït vint-i-sis persones. Per aquest motiu anem amb un autocar petit sense maleter, i per això el passadís queda convertit en un magatzem de maletes, que forma una llengua d'iceberg que aguantem només fins al primer revolt. Aleshores passen a ocupar els seient buits.

L'excursió comença amb la visita a la Farga Rossell, situada entre Ordino i Massana, on mitjançant un audiovisual, ens expliquen l'extracció del ferro de la mina, la seva transformació en lingots i la seva comercialització. També fem la visita al taller preindustrial i ens assabentem com funcionava a través de l'energia hidràulica. Ens fan una demostració de com separaven el ferro de l'escorça amb l'ajut d'un martinet, que consisteix en un bloc de ferro o acer muntat a l'extrem d'una palanca o d'un mànec basculant, que s'alça i es deixa caure sobre el metall col·locat en una enclusa.

Seguidament fem un petit passeig pel camí Homes de Ferro, on s'exposa una mostra d'escultures inspirades en antics oficis relacionats amb la producció del ferro: una exposició a l'aire lliure on les escultures fetes per artistes d'arreu del món estan en comunió amb la natura.

AGÈNCIA DE VIATGES

Ens recull el miniautocar i, ja amb motxilles, comencem una bonica excursió, de Tomb de Llorç a Sedornet. Tenim una forta pujada, però gràcies al bon temps, l'espectacularitat del paisatge, els salts d'aigua i creuant el riu diverses vegades amb l'emoció de si caus o no caus, arribem a dalt tot xino-xano, on fem una parada per dinar de motxilla.

Descansats i amb la panxa plena, iniciem el descens. Aquest recorregut ens porta fins a les bordes de Sedornet, un lloc molt poc conegut i que ens recorda l'activitat dels pastors que predominava a Andorra.

Cansats però molt contents, podem disposar de tres quarts d'hora per Andorra la Vella. Alguns hi fan algunes compres i altres van a prendre algun refresc.

Estem hostejats a l'alberg la Comella, unes instal·lacions força noves. I les menjades, molt dignes, encara que portem el vi des de Barcelona, ja que al preu que el cobraven picava molt.

Diumenge, 5 de maig

Descansats, esmorzats, nets i polits, i alguns amb la gimnàstica matinal feta (de les 5 a 6 de la matinada), comencem l'excursió del diumenge a la vall del Madriu-Perafita-Claror.

Tornem a gaudir de les magnífiques vistes de les muntanyes andorranes mentre anem pujant per una calçada romana. Aquesta vegada, però, la pujada es fa suau encara que la baixada és pendent i llarga.

La vall conserva molts elements i les estructures d'explotació, organització i gestió dels recursos naturals (bosc, pastures, bordes, camins, aigua...), que mostren la utilització i l'evolució d'aquest territori. Paratges d'una bellesa extraordinària són fruit de la interacció de l'home amb el medi.

Hem passat un magnífic cap de setmana, amb bona companyia, bon temps, excursions espectaculars. Tenien un grau de dificultat que no esperava, ja sigui per desnivell o per llargària. Hem trepitjat neu i a demés hem fet visita cultural.

Marita

BARNATRESC 2013: CAMINADA PER ELS TRES TURONS

El dia que vaig preguntar al Miquel Fernández què li semblava, per a la propera Barnatresc (la d'aquest any), un itinerari que ja havia pensat, fer-la pels Tres Turons que hi ha sobre de Gràcia, als peus del Collserola, que són la Rovira, Vallcarca i el Carmel, jo creia que amb un dia clar es podria admirar una gran vista de Barcelona i del Vallès.

I així va ser Els nostres passos ja es van encaminar primer i com sempre sobre el plànol i després sobre el terreny mirant d'encaixar l'esbós que ja teníem de l'itinerari.

El dia que vàrem tenir tota la caminada ens adonàrem, després de mesurar-la, que era massa llarga perquè feia prop de 13 quilòmetres, i com que, segons el reglament de les Barnatresc, cal que tinguin de 10 a 12 quilòmetres com a màxim, és llavors quan hi va haver problemes perquè, depenent d'on ho retalles, et queda "descafeïnada" (al gust de l'organitzador) o pot ser que treguis el que et fa l'afecte que als caminadors els pot agradar més, uns racons bonics per admirar o bé unes vistes panoràmiques.

Al final, tisores en mà, ens quedà la caminada en 10,1 quilòmetres (el perfil de l'itinerari el podeu observar en el

gràfic adjunt).

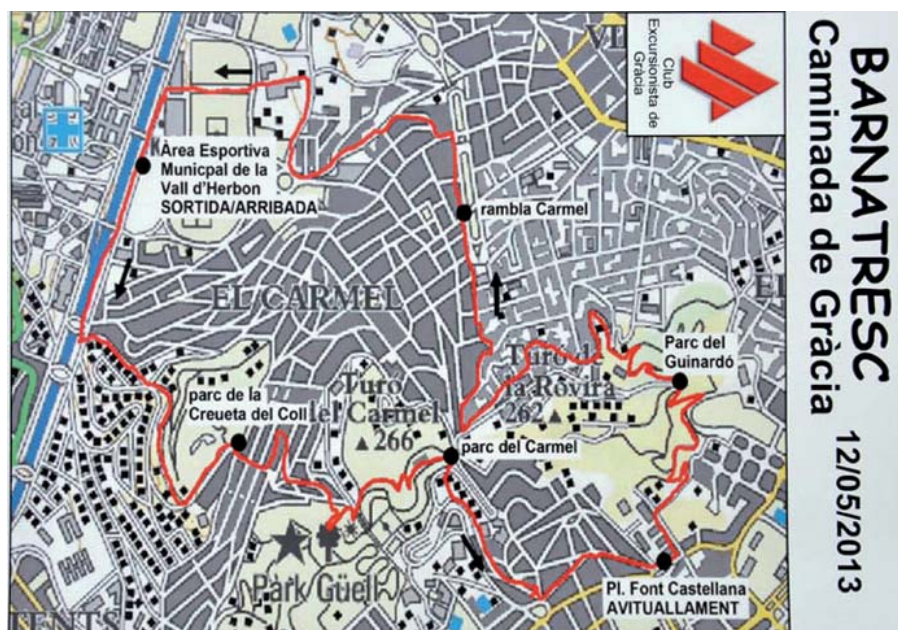

Els noms dels carrers per on es va passar no els detallo perquè ja van ser esmentats en l'anterior butlletí; només, i com a curiositat, us puc dir que per a aquesta

caminada es van comprar, en el control d'avituallament, 2.200 ensaimades farcides de xocolata. Els voluntaris que fèiem de control, marcatge i organització en general vàrem ser 41, i els participants que van assistir a la caminada, 2.045.

Com a cloenda d'aquestes ratlles, només volem agrair molt i molt a tots aquells socis i simpatitzants que amb el seu esforç han col·laborat en aquesta caminada i que hagi estat un èxit, perquè sense la seva ajuda no hauria estat possible de fer-la. Així, doncs, moltes gràcies a tots i, si ens ho permeteu, comptarem amb vosaltres per a la propera Barnatresc.

Rafel Saperas

Ferrer&Ojeda
Consultores en Seguros Asociados

LA MUNTANYA, UN ESTADI PER LA FORMACIÓ CONTÍNUA

Com a muntanyenc que s'estima el seu esport en tot el que representa, i sent conscient que aquesta activitat o, millor dit, qui desenvolupa aquesta activitat, comporta uns riscos que en funció de la preparació individual es poden controlar o minimitzar, entre tots hem de crear un estat d'opinió perquè aquells nousvinguts prenguin consciència del que comporten algunes de les nostres activitats. Per la meua part, sempre he intentat promoure que tot el que s'apropi a la muntanya ho faci amb la formació adient o com a mínim amb l'essència de les tècniques de la muntanya. Un bon entrenament, una bona preparació tècnica, una bona preparació psíquica, facilitarà el desenvolupament minimitzant el risc perquè als qui ens agrada gaudim amb les limitacions dels imponderables o les pròpies físiques de l'edat.

Dins d'aquesta reflexió, existeix una especialitat per la qual tinc una especial predilecció, que és l'esquí de travessa. Fa molts anys que és una eina imprescindible per gaudir d'un llarg hivern, facilitat el desplaçament per ascendir per valls omplertes de neu, apropar-se als cims més alts del nostre entorn i òbviament assolir-los per després gaudir d'un descens fins al proper refugi o al nostre

vehicle, i tornar a casa amb el nostre esperit joiós per l'experiència del dia o dels dies.

Faig aquesta introducció per comentar l'article que he llegit aquesta setmana sobre els allaus que s'estan produint a França aquest hivern. Està clar que quan disposi de dades per part dels cossos de bombers (GRAE) també intentaré fer una valoració, com sempre positivista, sobre les seves intervencions, en una temporada que es pot definir com molt positiva de nivositat per un costat i que segons sembla guanya adeptes any rere any, ja que molts esquiadors de pista estan fent un traspàs cap a l'esquí de travessa. Així, doncs, comentaré l'article de n'Ulysse Lefebvre, publicat a la revista *Montagnes Magazine*, titulat "El dur balanç d'un llarg hivern".

En l'article fa la valoració sobre el que està succeint per les excepcionals nevades que s'han produït durant la temporada 2012-2103 i el posterior desglaç durant el mes d'abril. Fa ressaltar els 33 accidentats morts davant dels 12 de l'any passat durant el mateix període de temps, una xifra realment espectacular si veiem el pes relatiu de

l'increment, que deixo a calcular pel lector que consideri que li és interessant el tema. Cal fer ressaltar d'aquest article que s'han produït 69 accidents enguany, al costat dels 28 de la temporada 2011-2012.

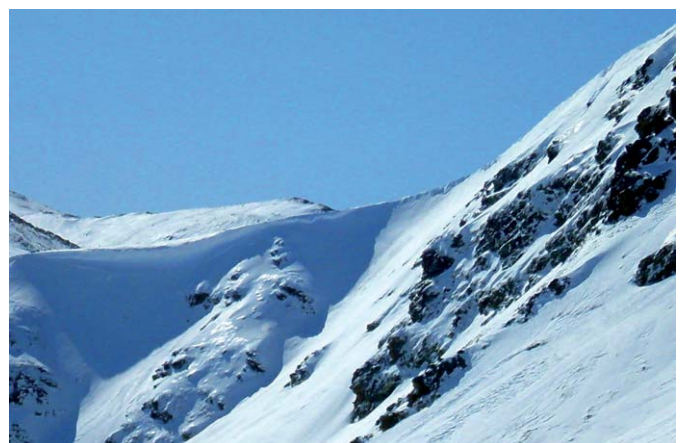
Segons Frederic Jarri (responsable d'ANENA), a partir de mitjan febrer és quan es produeix el nombre més important de rescats: es van comptabilitzar 12 accidentats, dels quals la meitat no duien receptors-emissors per ser detectats. Posteriorment, i en el mes de març, es va produir un important creixement, amb 14 víctimes degudes a les allaus. Els esquiadors han estat el col·lectiu que ha patit més incidències en un nombre de 16 persones per activitats fora de pista i 8 persones fent activitats sense esquís.

Des de la vessant qualitativa, s'ha de remarcar que va ser la neu pols l'origen de la majoria de les allaus. Les activitats de muntanyisme van costar la vida a 7 persones. Un cas concret va ser el de la cascada de gel de Crevaux, on una allau costar 4 víctimes el 5 de març del 2013.

Va ser paradoxal que un dels departaments amb menys densitat de població dels Alps, Hauts-Alps, va concentrar un alt nombre de morts, gairebé un terç de les víctimes. I més a prop de casa nostra, als Pirineus, només es van produir dos accidents malgrat que també les nevades van ser de rècord.

Sobre les intervencions a casa nostra ja en parlarem en un altre article amb l'objectiu de potenciar com sempre la formació i la prevenció en la pràctica dels esports de muntanya.

Francesc Sanahuja

ESQUÍ

Aneto, 3.404 m, per l'Estasen, des de Cabana de Pescadors

25/05/2013

Aneto pel davant i pel darrere!

I és que per l'altre costat hem coincidit amb el Carles i la Montse, mentre que a la volta des de Ballibierna hi hem anat el Jordi, el Manel, el Ricard i el Jaume.

Gran dia d'esquí-alpinisme! Divendres pugem amb taxi a la Cabana de Pescadors, 1.950 m (realment agosarat si no s'hi puja en 4x4), amb l'objectiu clar per al dissabte. A quarts de 7 enfilem la vall de Corones, a peu fins a la pleta de Corones (2.200 m, 1 h). Des d'aquest punt, la quantitat de neu que hi ha és més pròpia de març que de finals de maig.

Per pales dretes i gelades (ganivetes o grampons), remuntem cap als llacs de Corones de més amunt. El tubet entre el segon (2.600 m) i el tercer (2.715 m) és molt bonic i serà una delícia a la baixada.

Pugem per l'Estasen.

I després a l'Aneto.

Continuem pel pas de Mahoma i esquem fins al coll de Corones, on cal desgrimpar 10 m per després desfer el camí de pujada per una neu que està al punt; s'ha transformat molt poc. Gran dia!

+/-1.450 m; S3, PD+/D, ***; de 6 a 8 h. Condicions del corredor Estasen: avui, a l'hora que hi hem entrat (just hi començava a tocar el sol), neu dura. La sortida, tant la

central com la de l'esquerra està gelada, però no presenta cornisa o ressalt més dret. De la sortida al cim, avui estava mixt, amb força neu i entretingut. El coll de Corones es desgrimpa bé, amb bones preses. Neu dura en l'ascens i al punt en el descens. Avui millor meteorologia a sud que pel darrere, amb boires i nuvolades. Dia fred i ventós.

Bones traces!!!

Jaume Jubert

Am
esports de muntanya

Plaça del Diamant 9 - 08012 Barcelona
Tel i Fax: 93 218 41 17
www.espeleonus.com
info@espeleonus.com

TUC DE MONT, 2.438 m, I TUC DE SOMONT, 2.508 m 4 i 5 de maig de 2013

Sortida de cicle feta el 4-5/05/2013 amb la participació de Carles P., Cesc D., Fina R., Roser R., Rosa S., Francesc P., Robert R., Agustí, Vici, Carme S., Jaume J. i Berta A.

Dificultat: F, * (però *** per l'accés avui), S2
Desnivell acumulat: +400 m (1r dia); +1.100 m / -1.500 m (2n dia) (Hem fet 11 km d'anada i 11 km de tornada en bici; totalment desaconsellable per l'estat de la pista, plena d'allaus.)
Neu: primavera, contínua a partir de 1.450 m

Aquest cap de setmana hem fet la penúltima sortida de cicle; havíem programat el Tuc de Somont... i tot i que els astres no ens eren favorables... ho hem aconseguit!

L'ascensió al Tuc de Somont no té gaires dificultats si la pista que puja al Saut deth Pish és oberta. Aquest any de nevades rècord, la pista és tancada i ben barrada per allaus impressionants.

Gràcies a la informació de primera mà de la Montse B., dissabte tarda pugem en cotxe fins a Vilamòs. Allà el Jaume i jo comencem el nostre petit periple en bicicleta... però anem a esquiar, eh? La resta del grup, amb més dits de seny, van en cotxe per la pista que surt d'aquest llogarret fins a la primera allau (a uns 4 km, just després del creuament amb la pista asfaltada). Des d'aquí són 6-7 km de pista, que es poden fer un pèl feixucs a peu, amb tendes i altres trastos... En bicicleta... ni us ho imagineu!!!! Després de passar quatre allaus de grans dimensions i d'altres més petites, i d'esquivar troncs i rocs, arribem a un punt on la pista és nevada i ben nevada... Quan ens adonem que la pista ja no tornarà a mostrar el seu asfalt, decidim deixar les bicis i pujar a peu els últims 2 km fins a la Cabana des Artiguetes, a 1.555 m (hotelet fantàstic, llar de foc, 1 llit, taula per a 6-8... que, apartant-la, ha permès dormir còmodament a 7 persones).

Plantem dues tendes, sopem, gaudim de l'espectacle d'una nit estelada amb l'ajut del ja famós cremat i la fem petar de valent. No fa gaire fred...

L'endemà, quan ja estem esmorzant, gran sorpresa del cap de setmana!!! Arriba la Carme S., que també ha pujat en bici i ha fet nit allà on vam deixar les altres dues bicis... no em puc ni imaginar com va poder fer el creuament d'allaus tota sola, sota la llum del frontal... increïble!!!

L'excursió al Tuc de Somont és bonica i poc concorreguda. Cal trobar la manera de fer drecera per la pista, desdibuixada amb el gruix de neu que presenta.

Després, quan arribem més amunt de la cabana de Mont, ens dirigim per equivocació al Tuc de Mont (ja ho deia en

Cesc!!!) i baixem per la carena sud-est fins al coll, que sense cap dificultat ens porta al nostre Tuc de Somont.

Pujant al Tuc de Mont, el Somont es veu a l'esquerra...

Boniques vistes... veiem algú dalt del Pincèla!

Gaudim d'aquests primers metres de descens, baixant per una canaleta que surt orientada a nord. A partir de la cabana de Mont, la neu ja està més transformada, però ho passem bé fent una mica de bosc...

Un cop al Plan des Artiguetes, recollim material i cap al cotxe. Els tres ciclistes anem fent; que divertit, baixar amb botes d'esquí! (Resulta que la Carme també va pedalar de pujada amb bótes!!!) El Jaume remata la feina i arriba pedalant fins a Vilamòs... i arriba abans que tots els altres, que anem motoritzats.

Genial, acabar el cap de setmana fent un bon plat combinat acompanyats del Carles i la Montse a Madronyo, oi? Hahahaha... Compartim les anècdotes viscudes i la Montse ens explica que el proper dia podem anar a fer bici-esquí per una pista que coneix... però només hi queda una allau; poca aventura per a nosaltres... hehe...

Cal remarcar que ens ha sorprès, tanta neu a cota 1.500 m; nosaltres que pensàvem plantar tenda a l'herbeta... som uns pixapins :)

Berta Algueró

(Més fotografies a la Portada)

CELEBRADA LA III TROBADA D'ESQUIADORS DE MUNTANYA

Una temporada com aquesta s'havia de celebrar, i més quan a finals de maig hi ha plenes condicions per a l'esquí de muntanya gairebé a tot el Pirineu.

Així, doncs, el 30 de maig vam celebrar la III Trobada d'esquiadors de muntanya, que va tenir lloc als Lluïsos de Gràcia i va comptar amb trenta participants.

Una novetat d'aquesta edició va ser el "Concurs de Fotos" de les sortides de la temporada. Volíem fomentar la part creativa dels esquiadors de muntanya i donar valor a aquesta activitat, que ens ajuda a documentar les sortides. D'altra banda, les fotos premiades seran les que utilitzarem per als materials de difusió del cicle de sortides d'esquí de muntanya 2013/2014.

Les fotos premiades varen ser del Pep Lorca, Carles Perera i Jaume Jubert.

Durant el sopar es van lliurar els obsequis als premiats i es van sortejar diversos obsequis oferts pel CEG.

La tradicional xerrada feta prèviament va ser sobre fotografia d'alta muntanya hivernal. La xerrada va anar a càrrec d'un fotògraf professional, Àlex Gregorio (<http://www.alexgregorio.com/>), que va fer un repàs d'aspectes bàsics de la fotografia i criteris tècnics per tenir en compte per a la realització de fotos amb condicions de molta neu i llum.

Tot i que la temporada està molt avançada, les condicions continuen bones. Segur que cauran més piulades.

Bones traces.

Ricard Martínez

(Més fotografies a la Contraportada, pàg. 100)

COL·LABORACIÓ

SABIES QUE...

La Plana d'Urgell era coneguda des de l'edat mitjana com **El Clot del Diable** i és que, abans dels canals, aquelles terres eren un infern, feréstec i àrid. Les ganes de canviar el malaurat destí de la Plana i dels seus habitants provocaren que ja el 1346 el comte Jaume d'Urgell pensés a fer un canal per a portar-hi aigua. De projectes en vingueren molts més i no va ser fins el 1853 que, sota l'impuls de la família Girona, es va posar fil a l'agulla: **El Canal d'Urgell**. Tot i néixer en el segle de les grans fites tecnològiques, bona part de la història de la seva construcció és més aviat negra. Els pocs recursos tècnics van fer que l'obra costés un bon grapat de vides humanes. Un clar exemple és el túnel de Montclar, de 5 km

de llarg, en el qual hi van treballar, del 1853 al 1863, 6.000 persones –entre les quals 1000 presidaris, que hi van complir condemna tot perforant la muntanya que havia de travessar l'aigua-. En només dos anys, 1861 i 1862, en aquest túnel hi van morir 114 treballadors. El 1863, finalment, l'aigua s'escolava per primer cop revitalitzant la resseca plana. Però, a quin preu, ...!

Josep Arisa

GEDE

LO FURTI

MAL GOVERN

SERGI DIEZ 2013

COM VEUS EL GOVERN ESPANYOL?

EL GOVERN ESPANYOL HAURIA DE FER COM ELS BOMBERS DEL G.R.A.E.

QUE VOLS DIR?

DONCS FÀCIL, RESCATAR PERSONES I NO BANQUERS.

DÓNAM CORDA.

COL·LABORACIÓ

DIADES DE SANT JOAN

Anirem a collir roses
al roser de Sant Joan,
on farem una enramada
als fallaires d'aquest any.

Jo me'n vaig tot sol
per una arboreda avall;
quan sóc enmig de l'arboreda
m'encontro el gloriós sant Joan;
l'encontro dins un salze,
dins un salze molt gran;
hi ha una font de cristall,
hi ha una aigua molt clara,
que s'hi renta tothom
i el gloriós sant Joan.

Déu los doni molts anys de vida,
als fallaires d'aquest any,
que n'han celebrat la festa,
la festa de Sant Joan.

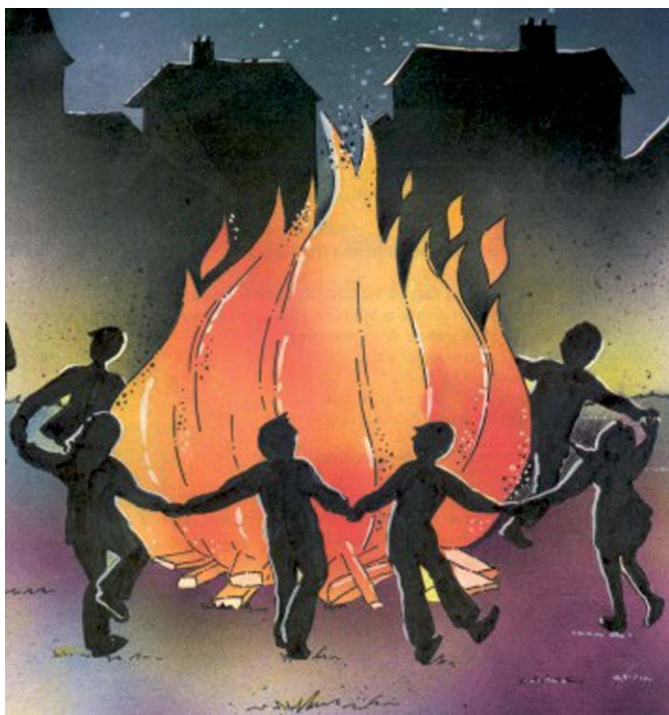
Antonio Moreno

LES CANIGÓ

Darrere el Pirineu lo Sol s'apaga. És
La muntanya regalada, són les Canigó.
Per l'arrelam se'n puja al cingle.
Lo bosc s'espesseix. Lo roure, els pins,
Entre ells s'alça l'avet com arbre senyor.
El cant del rossinyol i les tórtoraes.
En un pradell al cim de la carena
Tot l'any floreixen, tant primavera com tardor.
Si voleu saber qui sóc. Me dic Antoni,
Un senzill muntanyenc que ara té 98 anys,
Que sempre ha gaudit de la natura, que és
Un bé per a tots, i a la qual s'agombolà,
Perquè tothom ha de guaitar de sa bellesa.
Benaurada i dolça primavera, hi sospira
L'home al bé de la natura.
Jo agafava una rosa i un clavell
Per fer-me un ramell.
Diguí adéu a ma estimada muntanya per l'edat.

Antonio Moreno

CELEBRADA LA III TROBADA D'ESQUIADORS DE MUNTANYA

III TROBADA D'ESQUIADORS DE MUNTANYA
Xerrada, fotos, vídeos i sopar

Dijous 30 de maig 20h
Lluïsos de Gràcia, Plaça del Nord, 7-10. (Barcelona)

Inscripcions abans del 28 de maig:
a través del formulari a www.ceasnucl.com
Per correu electrònic a: esqui@ceasnucl.com
Pagament al compte corrent: 3025 6011 71 1400045240
Indiquem Sopar i el vostre cognom.
Preu: 11€ socis CEU, 13€ no socis

Club Excursionista de Gràcia

Participa al concurs de fotos, durant el sopar escollirem les millors per al díptic del Cicle de la Temporada vinent.

Les fotos premiades varen ser del Pep Lorca, Carles Perera i Jaume Jubert

